

DECIZIE

10 august 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Ala Cobăneanu
Sveatoslav Moldovan
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinînd recursul declarat de către Cojocari Serghei Serghei,
în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată
„WeTrade” cu privire la intentarea procedurii de insolabilitate față de Societatea cu
Răspundere Limitată „Gustul de Aur”,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, prin care a fost
admisă parțial cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Gustul de
Aur”, Breahnă Filip cu privire la atragerea la răspunderea subsidiară a
administratorului Cojocari Serghei,

c o n s t a t ă :

La 01 decembrie 2014, creditorul SRL „WeTrade” a depus cerere introductivă
cu privire la intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul SRL „Gustul de
Aur”.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 03 decembrie 2014, cererea introductivă
a fost admisă spre examinare, administrator provizoriu fiind numit Breahnă Filip.

Prin hotărîrea Curții de Apel Bălți din 19 ianuarie 2015, a fost intentat procesul
de insolabilitate în privința SRL „Gustul de Aur” cu inițierea procedurii simplificate a
falimentului și dizolvarea debitorului. În calitate de lichidator a fost desemnat
administratorul autorizat Breahnă Filip, deținătorul autorizației nr. 69 din
14 ianuarie 2015.

Potrivit tabelului definitiv al creanțelor din 23 martie 2015, au fost validate
creanțele SRL „Gustul de Aur” care au fost depuse în termen și acceptate de lichidator.

La 03 iulie 2015, lichidatorul SRL „Gustul de Aur”, Breahnă Filip a depus o
cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a administratorului SRL „Gustul
de Aur”, Cojocari Serghei Serghei, în temeiul art. art. 247, 248 din Legea
insolabilității (f. d. 4).

În motivarea cererii lichidatorului a indicat că la 23 martie 2015, a avut loc ședința
de validare a creanțelor, în cadrul căreia au fost validate creanțe în suma totală de
1 492 228,84 lei.

Menționează că conform informațiilor acumulate la dosar, a fost stabilit că SRL „Gustul de Aur” nu dispune de bunuri sau mijloace financiare pentru acoperirea creanțelor.

La fel, relevă că potrivit informațiilor furnizate de către Camera Înregistrării de Stat, lichidatorul a stabilit faptul că în calitate de administrator al debitorului figurează Cojocari Serghei, anul nașterii 09 noiembrie 1989.

Consideră lichidatorul că, Cojocari Serghei Serghei urmează a fi atras la răspundere subsidiară, deoarece acesta a încălcat obligația legală de a depune cererea introductivă, luând în considerație faptul că conturile debitorului au fost suspendate încă din 20 martie 2014, respectiv, este evident că deja de atunci debitorul se afla în incapacitate de plată.

Mai indică lichidatorul, că conform deciziei IFS Bălți nr. 407 din 23 martie 2015, debitorul s-a eschivat de la plata impozitului pe venit din activitatea pe anul 2013 în sumă de 343 155 lei.

Astfel, susține că entitatea insolvabilă, prin activitatea sa falimentară, ghidată de administrator, a apărut cu mult timp pînă la data intentării procesului de insolvabilitate.

Solicită atragerea la răspunderea subsidiară a administratorului SRL „Gustul de Aur”, Cojocari Serghei, anul nașterii 09 octombrie 1989, IDNP 2004009038934 și încasarea din contul lui Cojocari Serghei 1014602002817 în beneficiul masei debitoare a SRL „Gustul de Aur” suma de 1 492 288,84 lei.

Prin hotărîrea Curții de Apel Bălți din 21 septembrie 2015, s-a respins cererea lichidatorului SRL „Gustul de Aur”, Breahnă Filip privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului Cojocari Serghei Serghei, ca fiind neîntemeiată (f. d. 35).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 noiembrie 2015, a fost admis recursul declarat de către lichidatorul SRL „Gustul de Aur”, Breahnă Filip, casată integral hotărîrea Curții de Apel Bălți din 21 septembrie 2015 și remisă pricina spre judecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată (f. d. 54).

La 02 martie 2016, lichidatorul SRL „Gustul de Aur”, Breahnă Filip a depus o cerere suplimentară privind atragerea la răspunderea subsidiară a administratorului SRL „Gustul de Aur”, Cojocari Serghei Serghei, solicitînd de a fi încasat din contul lui Cojocari Serghei Serghei în beneficiul SRL „Gustul de Aur” suma de 1 747 007 lei (f. d. 70).

Prin hotărîrea Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, a fost admisă parțial cererea lichidatorului SRL „Gustul de Aur”, Breahnă Filip privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului Cojocari Serghei, fiind încasată de la Cojocari Serghei, în beneficiul SRL „Gustul de Aur” suma de 836 681 lei, în rest cererea a fost respinsă ca neîntemeiată (f. d. 85-86).

La 27 aprilie 2016, Cojocari Serghei Serghei, a depus recurs nemotivat, iar la 22 iunie 2016 cererea de recurs motivat împotriva hotărîrii menționate, solicitînd admiterea acestuia, casarea integrală a hotărîrii contestate și emiterea unei noi hotărîri cu privire la respingerea cererii lichidatorului ca fiind neîntemeiată (f. d. 90-97).

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărîrea recurată, considerînd-o neîntemeiată și emisă cu încălcarea normelor de drept material, și aplicarea unei legi care nu trebuia să fie aplicată și interpretarea în mod eronat a legii.

Cu referire la prevederile art. 432 alin. (4) din CPC, susține că Curtea de Apel Bălți examinînd acțiunea cu aprecierea arbitrară a probelor a generat soluționarea greșită a litigiului.

Menționează că ignorând circumstanțele cauzei, nu a fost stabilit în ce constă culpa lui Cojocaru Serghei, decizia fiind nemotivată în acest sens.

La fel, invocă că contrar concluziilor instanței de fond, lichidatorul nu a întreprins măsurile necesare privind intrarea în posesie a documentelor contabile și de gestiune.

Cu referire la art. 66 din Legea insolvenței, afirmă că lichidatorul nu a depus un raport detaliat asupra cauzelor insolvenței și persoanelor care le-ar fi imputabilă răspunderea subsidiară.

Insistă că lichidatorul nu a determinat răspunderea recurentului conform art. 83-84 din Legea insolvenței și nu a depus în acest sens un demers conform art. 88 alin. (5) din Legea insolvenței.

Invocă că în speță instanța și lichidatorul au interpretat și aplicat eronat prevederile art. 10, art. 15, art. 247, art. 248 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Mai invocă că constatarea instanței precum că dînsul urma să depună cererea introductivă privind intentarea procesului de insolvență prin prisma prevederilor art. 14 din Legea insolvenței este lipsită de temei, deoarece consideră că situația economică a întreprinderii este încă remediabilă și întreprinderea poate fi salvată.

Apreciază drept pripite concluziile instanței de judecată, deoarece derivă din examinarea superficială a împrejurărilor ce permit constatarea existenței sau lipsei temeiurilor de tragere la răspunderea subsidiară a fiecărei persoane vizate în parte.

Consideră neîntemeiate și afirmațiile instanței cu referire la faptul că dînsul se face culpabil de survenirea stării de insolvență a SRL „Gustul de Aur”, or urmează a fi demonstrată prin acțiuni culpabile ale acestuia la survenirea stării de insolvență a întreprinderii, cu atât mai mult din actele cauzei nu rezultă careva probe concludente care ar demonstra că dînsul se face vinovat de incapacitatea de plată sau supraîndatorarea întreprinderii.

Mai mult, invocă că instanța de insolvență fără lămurirea completă și pe bază de dovezi certe a situației de fapt, care ar fi în coroborare cu normele de drept material aplicabile cazului, a conchis că cererea formulată de lichidator în vederea atragerii sale la răspundere subsidiară este întemeiată și urmează a fi admisă.

Relatează că instanța de judecată la judecarea pricinii, urma să verifice toate circumstanțele ce prezintă importanță pentru soluționarea corectă a litigiului, să aprecieze sub toate aspectele, complet și obiectiv, conform exigențelor art. 130 CPC, probele administrate în dosar și, în dependență de situația stabilită să adopte o hotărîre legală și întemeiată.

Pentru considerentele enunțate, conchide că hotărîrea recurată este contrară circumstanțelor pricinii și normelor imperative de drept material.

În conformitate cu art. 429 alin. (1) Codul de procedură civilă, pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărîrile pronunțate de curțile de apel în procedura de insolvență.

Conform art. 8 alin. (1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărîrile și încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Articolul 248 alin. (6) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 prevede că hotărîrile adoptate pe chestiuni ce vizează răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

La acest capitol, instanța de recurs reține că deși, recursul declarat de către Cojocari Serghei Serghei a fost înregistrat la data de 29 aprilie 2016, însă acesta a fost depus prin intermediul oficiului poștal la data de 27 aprilie 2016, fapt ce se confirmă prin plicul de expediere anexat la materialele cauzei (f. d. 91).

Drept urmare, instanță de recurs constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 27 aprilie 2016 împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de insolabilitate din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, instanță, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să mențină decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, precum și încheierile atacate cu recurs.

După cum denotă actele cauzei, în pricina civilă la cererea introductivă a SRL „WeTrade” cu privire la intentarea procedurii de insolabilitate față de SRL „Gustul de Aur”, lichidatorul debitorului SRL „Gustul de Aur” în procedura falimentului simplificat, Breahnă Filip a depus cerere cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a administratorului SRL „Gustul de Aur”, Cojocari Serghei Serghei, anul nașterii 09 octombrie 1989, IDNP 2004009038934 și încasarea din contul lui Cojocari Serghei 1014602002817 în beneficiul SRL „Gustul de Aur” suma de 1 492 288,84 lei.

Fiind investită cu examinarea pricinii în cauză, instanță de insolabilitate, prin hotărârea din 13 aprilie 2016 a admis parțial cererea lichidatorului SRL „Gustul de Aur”, Breahnă Filip privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului Cojocari Serghei, fiind încasată de la Cojocari Serghei, în beneficiul SRL „Gustul de Aur” suma de 836 681 lei, în rest cererea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Instanța de recurs constată ca legală soluția dată de instanța de insolabilitate în sensul admiterii parțiale a cererii lichidatorului SRL „Gustul de Aur”, Breahnă Filip privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului Cojocari Serghei și încasarea de la acesta în beneficiul SRL „Gustul de Aur” a sumei de 836 681 lei.

În susținerea opiniei enunțate se vor reține prevederile art. 247 alin. (1) și alin. (2) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, în sensul prezentei legi, membri ai organelor de conducere ale debitorului pot fi: debitorul persoană fizică ce desfășoară activitate individuală de întreprinzător, fondatorul întreprinderii individuale sau al gospodăriei țărănești (de fermier), administratorii societăților comerciale, membrii organelor executive, membrii consiliilor de supraveghere (de observatori), lichidatorii și membrii comisiilor de lichidare, contabilii.

Prevederile alin. (1) se aplică persoanelor care dețineau funcțiile respective la data intentării procesului de insolabilitate, precum și celor care au deținut aceste funcții pe parcursul ultimelor 24 de luni anterioare intentării procesului.

La caz, prezintă relevanță și prevederile art. 248 al Legii insolabilității care indică că dacă în cadrul procesului sunt identificate persoane cărora le-ar fi imputabilă apariția stării de insolabilitate a debitorului, la cererea administratorului insolabilității/lichidatorului instanță de insolabilitate poate dispune ca o parte din datoriile debitorului insolabil să fie suportate de membrii organelor lui de conducere

și/sau de supraveghere, precum și de orice altă persoană, care i-au cauzat insolabilitatea prin una dintre următoarele acțiuni: a) folosirea bunurilor sau creditelor debitorului în interes personal; b) desfășurarea unei activități comerciale în interes personal sub acoperirea debitorului; c) majorarea fictivă a pasivelor debitorului și/sau deturnarea (ascunderea) unei părți din activul debitorului; d) procurarea de fonduri pentru debitor la prețuri exagerate; e) ținerea unei contabilități fictive sau contrare prevederilor legii, precum și contribuirea la dispariția documentelor contabile, a documentelor de constituire și a ștampilei; f) dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată; g) dispunerea, în luna precedentă încetării plăților, de a se plăti cu preferință unui creditor în dauna celorlalți creditori; h) nedeplinirea cererii de intentare a procesului de insolabilitate conform prevederilor art. 14; i) comiterea altor acțiuni care au adus daune proprietății debitorului.

La acest segment instanța de recurs remarcă prevederile alin. (3) al normei enunțate care statuează că dacă administratorul insolabilității/lichidatorul a omis să formuleze acțiunea în cauză, iar răspunderea consemnată la alin. (1) amenință să se prescrie, comitetul creditorilor poate cere instanței de insolabilitate să fie autorizat a introduce acțiunea prevăzută la alin. (1).

Același articol la alin. (4) prevede că, în caz de pluralitate, răspunderea persoanelor prevăzute la alin. (1) este solidară, cu condiția ca apariția stării de insolabilitate să fie actuală sau anterioară perioadei în care și-au exercitat mandatul ori au deținut poziția ce ar fi putut cauza insolabilitatea debitorului. Persoanele în cauză se pot apăra de solidaritate dacă, în organele colegiale de conducere ale debitorului, s-au opus actelor sau faptelor care au cauzat insolabilitatea sau dacă au lipsit de la luarea deciziilor care au cauzat insolabilitatea și au făcut să se consemneze, ulterior luării deciziei, opoziția lor la aceste decizii.

(5) Măsura prevăzută la alin. (1) se prescrie în termen de 3 ani de la data la care a fost cunoscută sau trebuia să fie cunoscută persoana care a cauzat starea de insolabilitate, dar nu mai devreme de 2 ani de la data hotărârii de intentare a procedurii de insolabilitate.

(6) În toate cazurile, asupra acțiunii prevăzute la alin. (1), instanța de insolabilitate se pronunță prin hotărâre, care poate fi contestată cu recurs de persoanele vizate în ea.

Astfel, la judecarea cauzelor ce țin de intentarea procesului de insolabilitate, legea care stabilește obligațiile organelor de conducere ale debitorului este Legea insolabilității, care conform art. 1 alin. (2), este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăților de asigurări, fondurilor de investiții, companiilor fiduciare, organizațiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit.

Conform art. 15 alin. (1) din Legea insolabilității, în cazul insolabilității debitorului din culpa fondatorilor (membrilor) lui, a membrilor organului executiv sau a unor alte persoane care au dreptul de a da indicații obligatorii pentru debitor ori care pot influența în alt mod acțiunile debitorului (insolabilitate intenționată), aceștia poartă răspundere subsidiară solidară față de creditori în măsura în care bunurile debitorului sînt insuficiente pentru executarea creanțelor creditorilor.

Analizînd circumstanțele speței prin prisma normelor de drept invocate supra, instanța de recurs constată că potrivit extrasului din Registrul de stat al persoanelor

juridice nr. 38690 din 29 aprilie 2014, în calitate de administrator al SRL „Gustul de Aur” figurează Cojocari Serghei, IDNP 2004009038934 (f. d. 27).

De asemenea, din materialele cauzei, rezultă că debitorul SRL „Gustul de Aur” se află în incapacitate de plată, nu dispune de bunuri și nu va fi posibilă achitarea creanțelor creditorilor validați.

În acest sens lichidatorul debitorului SRL „Gustul de Aur”, în procedura falimentului simplificat-Breahnă Filip, în cererea de atragere la răspundere subsidiară a administratorului Cojocari Serghei, a menționat că nedepunerea cererii de intentare a procesului de insolvență, ducerea unei contabilități contrare legii și micșorarea activului societății se datorează administratorului SRL „Gustul de Aur”, Cojocari Serghei Serghei.

Astfel, unul din temeiurile pentru atragerea administratorului debitorului SRL „Gustul de Aur” – Cojocari Serghei Serghei la răspundere subsidiară este faptul că de către acesta nu a fost depusă cererea introductivă de intentare a procesului de insolvență.

În acest sens instanța de recurs reține că prin încheierea Colegiului Civil al Curții de Apel Bălți din 03 decembrie 2014, a fost admisă spre examinare cererea introductivă depusă de către creditorul SRL „WeTrade” privind intentarea procesului de insolvență față de debitorul SRL „Gustul de Aur”, fiind numit în calitate de administrator provizoriu al debitorului SRL „Gustul de Aur”, Breahnă Filip.

Sub acest aspect, în speță se va reține că odată cu instituirea perioadei de observare față de debitorul insolvent s-au întreprins un șir de măsuri, ce s-a soldat cu întocmirea unui raport cu privire la stabilirea existenței temeiurilor de insolvență.

Prin hotărârea Curții de Apel Bălți din 19 ianuarie 2015, a fost intentat procesul de insolvență în privința SRL „Gustul de Aur” cu inițierea procedurii simplificate a falimentului și dizolvarea debitorului. În calitate de lichidator a fost desemnat administratorul autorizat Breahnă Filip, deținătorul autorizației nr. 69 din 14 ianuarie 2015.

La fel, în cadrul derulării procesului de insolvență prin informațiile de la Registrele publice s-a constatat că debitorul insolvent nu dispune de careva bunuri care ar putea fi incluse în masa debitoare (f. d. 86).

Conform art. 10 alin. (2) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, temeiul general de intentare a unui proces de insolvență constă în incapacitatea de plată a debitorului.

Conform art. 14 alin. (2) și (3) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, debitorul este obligat să depună cerere introductivă și în cazul în care: a) executarea integrală a creanțelor scadente ale unui sau ale mai multor creditori poate cauza imposibilitatea satisfacerii integrale la scadență a creanțelor celorlalți creditori; b) în cadrul lichidării, care se efectuează conform altor legi, devine evident că debitorul nu poate satisface integral creanțele creditorilor.

Debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai târziu de expirarea a 30 de zile calendaristice din data survenirii temeiurilor indicate în prezentul articol la alin. (2) și la art. 10 alin. (2).

Conform art. 72 alin. (7) Legea cu privire la societățile cu răspundere limitată nr. 135-XVI din 14 iunie 2007, în cazul apariției indiciilor de insolvență, administratorul este obligat să depună imediat, dar nu mai târziu decât la expirarea unei luni, cerere introductivă de intentare a procesului de insolvență dacă asociații nu vor acoperi pierderile.

Conform art. 14 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, dacă debitorul nu depune cerere introductivă în cazurile și în termenul prevăzut în prezentul articol, persoana care, în conformitate cu legislația în vigoare, are dreptul de a reprezenta debitorul, asociații cu răspundere nelimitată și lichidatorii debitorului răspund subsidiar în fața creditorilor pentru obligațiile apărute după expirarea termenului prevăzut la alin. (3). Aceste persoane sînt trase la răspundere penală în conformitate cu legea.

Astfel, în condițiile textelor citate, contrar susținerilor recurentului, instanța de recurs constată drept corectă mențiunea instanței de insolvență cu referire la faptul că conducerea SRL „Gustul de Aur”, era obligată să depună cerere introductivă dacă există unul din temeiurile prevăzute la art. 10, iar conform alin. (3) debitorul este obligat să depună cerere introductivă imediat, dar nu mai tîrziu de expirarea a 30 de zile calendaristic din data survenirii temeiurilor de intentare a procesului de insolvență.

Or, prin hotărîrea Curții de Apel Bălți din 19 ianuarie 2015, a fost intentat procesul de insolvență în privința SRL „Gustul de Aur” cu inițierea procedurii simplificate a falimentului, iar Cojocari Serghei Serghei fiind administratorul SRL „Gustul de Aur” la această dată (f. d. 27), a cunoscut despre apariția incapacității de plată pînă la intentarea procesului de insolvență (f. d. 40).

Prin urmare, se atestă temeinicia concluziilor primei instanțe privind încălcarea de către administratorul debitorului SRL „Gustul de Aur”, Cojocari Serghei Serghei a obligației legale de a depune cererea introductivă, luînd în considerație că a fost aplicat sechestrul pe sumele de bani ce se află la conturile bancare ale debitorului încă din 20 martie 2014, este evident faptul că din momentul respectiv debitorul se afla în incapacitate de plată (f. d. 38).

Se atestă drept corecte și constatările instanței de insolvență cu referire la admiterea de către administratorul debitorului SRL „Gustul de Aur” – Cojocari Serghei Serghei, ținerii a unei contabilități contrare prevederilor legii, temei ce indică aplicarea directă a prevederilor art. 248 alin. (1) lit. e) al Legii insolvenței.

Aici se va remarca că, în speță a fost deja constatat faptul că pe parcursul activității debitorului SRL „Gustul de Aur”, a avut loc ținerea unei contabilități contrare legislației, fapt care nu mai necesită a fi stabilit și la capitolul aprecierii corectitudinii tragerii la răspunderea subsidiară a administratorului Cojocari Serghei Serghei.

Acestea se confirmă prin decizia nr. 407 din 23 martie 2015, asupra cazului de încălcare a legislației fiscale comisă de către SRL „Gustul de Aur”, la întreprinderea menționată lipsește parțial evidența contabilă, iar suma de 2 859 628 lei urmează a fi constatată ca suma venitului estimat pentru anul 2013.

Prin urmare, SRL „Gustul de Aur” s-a eschivat de la calculul și plata impozitului pe venit din activitate pentru anul 2013 în sumă de 343 155 lei (2 859 628 lei * 12 %).

De asemenea, s-a constatat că restanța SRL „Gustul de Aur” față de buget la adoptarea deciziei sus menționate constituie 41 564,72 lei (f. d. 8-verso).

La fel, reieșind din decizia enunțată, s-a stabilit că la SRL „Gustul de Aur” lipsește evidența analitică (cantitativă) a stocurilor de marfă, iar pînă în prezent contribuabilul nu și-a onorat obligațiile și nu a restabilit în totalmente evidența contabilă ce ține de activitatea SRL „Gustul de Aur” (f. d. 8).

În consecință, este necesară antrenarea răspunderii subsidiare a lui Cojocari Serghei Serghei și din acest motiv.

Or, conform art. 13 alin. (1) Legea contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007, răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine: a) conducerii (organului executiv)-în entitatea cu răspundere limitată; b) partenerilor-în entitatea ai cărei proprietari au răspundere nelimitată; c) proprietarului-pentru întreprinzătorii individuali; d) conducătorului entității-în entitățile neprevăzute la lit. lit. a)-c).

Iar, conform art. 44 Legea contabilității nr. 113-XVI din 27 aprilie 2007, persoanele vinovate de încălcarea prezentei legi, care se eschivează de la ținerea contabilității, aplică incorect standardele de contabilitate, precum și cele care falsifică premeditat documentele primare, registrele contabile, situațiile financiare și rapoartelor anuale, sînt trase la răspundere disciplinară, materială, administrativă sau penală, după caz, conform legislației.

În aceste condiții instanța de recurs apreciază drept corecte concluziile instanței de insolabilitate că în speță sunt temeiuri suficiente de atragere la răspundere subsidiară a administratorului debitorului SRL „Gustul de Aur” – Cojocari Serghei Serghei.

De asemenea, după cum s-a stabilit cu certitudine din probele anexate la materialele cauzei, deși, SRL „Gustul de Aur” fiind în incapacitate de plată, conform Contractului de cesionare a creanței nr. 01/06 din 26 iunie 2014, fiind creditor a SRL „Prodagro-Prim” a sumei de 406 681 lei, a cesionat SRL „Averix-Transgrup”, prin ce a pierdut dreptul de a cere onorarea obligațiilor de la SRL „Prodagro-Prim” (f. d. 41).

Cu atît mai mult, administratorul SRL „Gustul de Aur”, Cojocari Serghei Serghei cunoscînd despre faptul apariției incapacității de plată și că are datorii față de alți creditori, la 25 mai 2014 semnează un contract de împrumut prin care oferă cu împrumut SRL „Averix-Transgrup” suma de 430 000 lei, tranzacție care, la fel, fiind în defavoarea întreprinderii care o administrează (f. d. 42).

În acest context al analizei este de observat că prima instanță corect a ajuns la concluzia precum că în speță există temei legal pentru atragerea la răspundere subsidiară și în temeiul prevederilor art. 248 alin. (1) lit. f) al Legii insolabilității nr. 149/2012.

Or, prin acțiunile sale administratorul SRL „Gustul de Aur”, Cojocari Serghei Serghei a dispus continuarea unei activități a debitorului care l-a adus în mod vădit la incapacitate de plată.

Sunt lipsite de sens și apreciate critic de instanța de recurs susținerile recurentului Cojocari Serghei Serghei cu privire la faptul că nu-i este imputabilă apariția stării de insolabilitate a SRL „Gustul de Aur”, iar lichidatorul debitorului SRL „Gustul de Aur”, Breahnă Filip nu a demonstrat acest fapt.

Aceasta deoarece, după cum corect a remarcat și prima instanță în speță s-a demonstrat cu certitudine existența temeiurilor pentru atragerea administratorului SRL „Gustul de Aur” – Cojocari Serghei Serghei la răspundere subsidiară și anume, pentru ținerea unei contabilități contrare prevederilor legii, temei ce se încadrează în prevederile art. 248 alin. (1) lit. e) din Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012; dispunerea continuării unei activități a debitorului care îl duce în mod vădit la incapacitate de plată și nedeplinirea cererii de intentare a procesului de insolabilitate conform prevederilor art. 14, temeiuri prevăzute de art. 248 alin. (1) lit. lit. f) și h) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012.

Este lipsită de esență și susținerea recurenților precum că instanța de fond și lichidatorul au interpretat și aplicat eronat prevederile art. 10, art. 15, art. 247, art. 248 din Legea insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012, deoarece în confirmarea acestor susțineri nu au fost prezentate careva probe, respectiv nu pot fi reținute de instanța de recurs ca fiind întemeiate.

Alte argumente invocate în recursurile declarate nu au relevanță deoarece nu denotă interpretarea sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural de către instanța de insolvență, respectiv nu constituie temei de casare a hotărârii recurate și urmează a fi respinse.

De altfel, în lipsa probelor confirmative ce ar demonstra temeinicia solicitării înaintate, argumentele aduse în susținerea acesteia se vor aprecia ca declarative.

În asemenea circumstanțe, având în susținere și normele Legii insolvenței care reglementează răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului, precum și circumstanțele stabilite în speță, instanța de recurs constată ca întemeiată concluzia instanței de insolvență cu privire la admiterea parțială a cererii lichidatorului SRL „Gustul de Aur”, Breahnă Filip privind atragerea la răspundere subsidiară a administratorului Cojocari Serghei Serghei, fiind just dispusă încasarea de la Cojocari Serghei Serghei, în beneficiul SRL „Gustul de Aur” a sumei de 836 681 lei.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că hotărârea recurată este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de recurent sunt neîntemeiate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de către Cojocari Serghei Serghei și a menține hotărârea primei instanțe.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de către Cojocari Serghei Serghei.

Se menține hotărârea Curții de Apel Bălți din 13 aprilie 2016 în pricina civilă la cererea introductivă a Societății cu Răspundere Limitată „WeTrade” cu privire la intentarea procedurii de insolvență față de Societatea cu Răspundere Limitată „Gustul de Aur”, prin care a fost admisă parțial cererea lichidatorului Societății cu Răspundere Limitată „Gustul de Aur”, Breahnă Filip cu privire la atragerea la răspundere subsidiară a administratorului Cojocari Serghei, încasat de la Cojocari Serghei suma de 836 681 lei, în rest cererea a fost respinsă.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic